

Народився 26 лютого 1940 р. в м. Житомирі у родині службовців. Школу закінчив із золотою медаллю, а в 1964 р. – з відзнакою фізико-технічний факультет Дніпропетровського національного університету. Був запрошений у науково-дослідну групу при кафедрі прикладної теорії пружності ДНУ. В травні 1969 р. достроково закінчив аспірантуру і захистив кандидатську дисертацію.

У 1964–1975 рр. – асистент, старший викладач, доцент кафедри прикладної теорії пружності. В 1975–1976 рр. – запрошений дослідник при Делфтському технологічному університеті (Нідерланди). В 1976–1985 рр. – науковий керівник науково-дослідної лабораторії механіки неоднорідного та анізотропного середовища проблемної науково-дослідної лабораторії міцності та надійності конструкцій, декан механіко-математичного факультету. З 1985 по 1986 р. – запрошений як науковець за програмою «IREX» до університету Північного Техасу (м. Дентон, США). З 1986 до 1992 р. організував і очолював факультет прикладної математики ДНУ.

У 1988 р. захистив докторську дисертацію на тему «Стійкість та коливання конструкцій змінної жорсткості», а в 1990 р. йому присвоєно вчене звання професора кафедри прикладної теорії пружності. В 1991–1992 рр. за програмою фонду ім. Фулбрайта читав лекції та проводив

**ГРИЩАК
Віктор Захарович**

*Доктор технічних наук,
професор*

наукову роботу в США (Стенфордський університет).

У 1993–2014 рр. обіймав посаду проєктора з міжнародного співробітництва та наукової роботи ЗНУ. В 1994 р. організував і очолював кафедру математичного моделювання та інформаційних технологій, з 2001 р. – завідувач кафедри прикладної математики і механіки. Неодноразово співпрацював за кордоном як консультант, запрошений професор, асоційований редактор міжнародного журналу тощо.

Опублікував понад 150 наукових праць, включаючи монографії «Стійкість та коливання конічних оболонок», «Гібридні асимптотичні методи та техніка їх застосування» (перша премія АН ВШ України, 2010), навчальний посібник «Елементи тензорного аналізу в механіці деформованого твердого тіла». Брав участь у низці міжнародних конгресів, конференцій та симпозіумів з теоретичної та прикладної механіки. Науковий керівник багатьох держбюджетних тем МОН України, член спеціалізованих вчених рад ЗНУ і ЗНТУ із захисту кандидатських і докторських дисертацій та ін. Підготував шість кандидатів наук.

Академік АН ВО України (1993), академік Міжнародної академії наук вищої школи (2002). Відзначений низкою нагород, зокрема й почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (2004).

Народився 23 грудня 1970 р. в с. Новоолександрівка Запорізького району Запорізької області. В 1993 р. закінчив Запорізький державний університет, здобувши кваліфікацію «історик, вчитель історії, практичний психолог в установах народної освіти». Професійну діяльність розпочав із посади асистента кафедри педагогіки та психології.

Кандидатську дисертацію на тему «Педагогічні умови формування професійних якостей соціального педагога» за спеціальністю 13.00.05 «Соціальна педагогіка» захистив у 2001 р. у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.

Докторську дисертацію на тему «Теоретико-методологічні основи формування психолого-педагогічної компетентності викладача вищого навчального закладу в умовах магістратури» за спеціальністю 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» захистив у 2008 р. в Інституті вищої освіти НАПН України.

З 2010 р. обіймає посаду професора кафедри практичної психології Запорізького національного університету.

Досвід професійної педагогічної діяльності у вищих навчальних закладах складає 24 роки.

Сфера наукових інтересів: професійна педагогіка, психологія професійної діяльності, організаційна психологія.

**ГУРА
Олександр Іванович**

*Доктор педагогічних наук,
професор*

Результати науково-педагогічної діяльності відображені в понад 100 наукових і навчально-методичних працях, серед яких статті, монографії, навчально-методичні посібники (зокрема з грифом Міністерства освіти і науки України).

Керує наукою роботою аспірантів. Під його керівництвом захищено понад десять дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Є головою спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти»; членом редколегій збірників наукових праць з педагогіки.

Ініціатор створення лабораторії експериментальної педагогіки та психології.

Здійснює керівництво аспірантами. Активно співпрацює з науковцями ВНЗ України, ближнього зарубіжжя.

Має практичний досвід роботи у сфері психологічного забезпечення організаційних систем управління, політичної психології, розроблення та реалізації програм професійної підготовки і перепідготовки спеціалістів.

Згідно з Рішенням Міністерства освіти і науки України, в 2007 р. йому присвоєно почесне звання «Відмінник освіти України».